

EGYENLŐSÉG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IV. Váci-utca 11.
hová minden küldemény intézendő.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZERKESZTI

BOGDÁNYI MÓR.

Előfizetési feltételek:

Egész évre házhoz küldve 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „
Egyes szám ára 16 kr.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A börze adó.

Istóczy ur hamiskodik. Ha már nem akar sikerülni az, hogy föllázdjon az egész ország a zsidók ellen, ha már ebbeli törekvésében az államhatalom állja útját, tehát kísérletet tesz, hogy egy fordulóval maga az államhatalom legyen szövetségese legalább annyiban, hogy miután sok zsidó börzeáner munka nélkül meggazdagszik, legalább izzadjanak érte ki egy kis külön adót. Az állam az ő nézete szerint okvetlen pártolni fogja, mert hisz ugyis végtelen deficizzel küzdünk és bizony jól fog esni, ha az állam új jövedelmi forrásra tesz szert. Istóczy ur hamiskodásának tehát meg van legalább a látszata, olyan látszat, a mely nem szakértő szemlélő előtt nem is tűnik el egy hamar. Azt, hogy Istóczy ur maga ismerje a körülményeket, az irrelevans dolog. Minek is? Ott van Németország, ott behozták, neki nincs egyébre szüksége, mint hogy azt a német törvényt lefordítsa, hogy itt Magyarországon a zsidók ellen izgathassanak újra. Olyan ember, a ki a magyar nyelvet is, meg a német nyelvet is érti, olyan ember még az antiszemiták közt is találkozunk és rövidesen kész a „törvényjavaslat.“

Hanem hát hallotta-e valaha hírét Istóczy ur annak a bizonyos Montesquieunek, a kiről azt mondják, hogy nem volt épen ostoba ember, és a ki irt is egy könyvet „A törvények szelleméről,“ a mely könyvről az mondják, hogy nem rossz könyv. Ebben a könyvben az mondatik, hogy a törvényt úgy kell megalkotni, hogy az annak a népnek, a mely számára készül, sajátágaival, szokásaival és helyzetével számot vessen. Megengedi Istóczy ur, ha mi ennek a Montesquieunak szemüvegén nézzük az ő javaslatát a börze adóról, melyet a napokban készült a Ház asztalára tenni.

Mi az a börze? Egyszerűen piac, a hol adnak és vesznek, adnak és vesznek mindent, de nem oly tárgyakat még sem, a melyekkel ki lehetne állani a piacra, vagy az utca sarkokon felállított asztalokhoz: értékpapirokat és terményeket, a melyeknek

mennyisége nem engedi meg, hogy kocsira rakva árulják a piacon, hanem szépen beraktározva várnak, míg papirosan eladják. Tehát tessék stemplit vetni a vásárra áldomás helyett. Azt találja ugyan mondani erre Istóczy ur, hogy a börzén csak zsidók adnak és vesznek, csak azak manipulálnak. Ne zavadjuk ezt a felfogását se Istóczy urnak. Hanem arra az egyre talán ő is elfogulatlan feleletet fog adni, ha azt kérjük, honnan veszi a börze zsidó azt az adott-vett értékpapirt és terményt? A terményekre vonatkozólag a felelet okvetlen az, hogy a termelőtől, az értékpapirra vonatkozólag pedig kénytelen a zsidóság azt a vigasztalást adni Istóczy urnak, hogy a zsidó közvetíti ugyan az adást-vevést, de mégis az értékpapirok legnagyobb része, óriási nagy része Magyarországon a nagybirtokosok, mágnások és a kath. papok kezében van. Mit gondol, kit sújtana ily körülmények közt a börze adó? Vajjon az a börze zsidó, ki drága pénzén veszi meg a jogot arra, hogy a börzén megjelenhessen és ott közvetítsen, hogy ez által vevőt szerezzen a termelő terményére, a kivetendő adót a sajátjából fogja fedezni? vagy az adás-vevésről szóló adományra, a Schluss-ra a saját zsebéből veszi a stemplit? Talán olyan együgyűnek nem képzeli Istóczy a zsidót, sem pedig egyáltalán a kereskedőt. Lehet, hogy a börzének nehézségeket fog a börze adó okozni, de e nehézségek súlya nem a börzét, hanem a termelőt, a tulajdonost fogja terhelni.

Nem mondjuk, hogy nincs ezek közt zsidó. Sőt miután az antiszemitizmus más foglalkozási térről leszorítja, napról napra többen tódulnak a börzére, a hová az antiszemiták üldözése el nem érheti. És ezek a zsidók fogják is érezni a terhet, de csak ép úgy, mint többi nem zsidó föld és értéktulajdonos társai, ép úgy, mint a földbirtokos zsidó most is érzi, hogy terményeiért nem tud oly árat kapni, a melyek a termelést gyümölcsözővé tennék. Csak a legutóbbi hónapok történetére utalunk, a hol sorba összegyűltek bajaikat orvoslandók a gabna, a bor, a szesztermelők, és utalunk a legujabban megjelent iparvállala-

lati és pénzügyi mérlegekre, melyek mind arról sirnak, hogy rosszul mennek az üzletek, nincs kereset és így a részvénytulajdonosok aggódnak. Vajjon csak a zsidók érzik-e ezeket? És ha mindennek daczára a nagy forgalmat, — mert a börze semmi egyéb, mint a nagy forgalom közvetítője, — a nagy forgalmat még külön forgalmi adóval is sújtják, a zsidóság fogja-e ezt egyedül érezni? Nem. A börze zsidók azonban egyáltalán nem, mert mindössze egygyel szaporodik gondjainak és figyelme tárgyainak száma, de a terhet még is nem az épen sújtani szándékolt börze zsidó viseli.

Ugy látszik azonban, hogy Istóczy urnak épen az a körülmény nem jutott eszébe. Mi azt nem tudjuk hogy a kormány minő álláspontot fog e javaslattal szemben elfoglalni, azt azonban bátran és egyenesen merjük mondani, hogy a magyarországi birtokosság, a melyben aránylag igen kevés a zsidó, határozottan kénytelen lesz ellene állást foglalni, mert a reájuk róni szándékolt újabb teher nemcsak közönyösen nem hagyhatja őket, de már meglevő bajokat tenne elviselhetlenné.

Az elmondottak azonban azt igazolják, hogy Istóczy ur hamiskodása a zsidóságot, mint ilyent nem érinti és így a csapás, mit Istóczy a zsidókra akar mérni, speciális zsidó ellentállásra nem fog találni.

Természetesen egyébire nem kell reflektálnunk. A kérdés nem új, foglalkoztak vele Németországban, foglalkoznak vele Ausztriában és így — a ki a kérdést alaposan tanulmányozni akarja, — ezeket a praecedent-

tiákat nem hagyhatja figyelmen kívül, és az előzmények megtanithattak mindenkit arra, hogy ha Németországban és Ausztriában erőltették a dolgot maguk a kormányok, nálunk pedig, a hol mégis, ha nem jobban, de úgy mint amott, bizonyosan szüksége van az államnak új jövedelmi forrásokra és a kormány még sem vette maga kezébe az ügyet, akkor bizonyára nálunk nagyobb kárral járna ennek behozatala, mint haszonnal. Ezt jól tudja mindenki, csak Istóczy nem. De ha erre is ki akarnánk terjeszkedni, akkor csak azt igazolnánk be, hogy az antiszemita erőködnék ugyan minden téren, de az egyik téren úgy, mint a másikon nem tudnak mást igazolni, mint saját gyámoltalanságukat, saját tudatlanságukat, melyek közösen a vak szenvedélyből és ártani akarásból származnak. Ezt azonban már tudja felőlük minden ember.

Dr. G.

A szociálisták és a klerikalisok.

Ama forradalom lángja, mely Belgiumban fellobbant rémes világításba helyezte azt a hazugságot, mely olyan soká uralkodott a gyengébbek elméje felett. A klerikalizmus szenteskedő arczáról leesett az áleza, és most egész tehetetlenségében szemlélheti a világ azt a fekete sereget, mely az emberiséget kenyér helyett olvasókkal akarja el látni. Azon ország, a hol most a szociális forradalom dühöng, az ultramontanizmusnak úgy szólván melegágya.

A klerus kezében tartja ott az egész közoktatást, a kormány konzervatív klerikalis elemekből áll, a római

T Á R C Z A.

Farsang napján.

Irta **Sacher Mazoch.**

Fordította — n. — t.

— Az Egyenlőség tárczája. —

Latkef leszállott falábairól és barátja segítségével óvatosan egy halomba rakták a fát Fischtram ajtaja előtt. Mikor ez szerencsésen végre volt hajtva, Latkef ismét elsietett hogy a Haman szerepét átvegye.

Jonás Jonasevicz kereskedő konyhájának ablakán megpillant két gőzölgő mézes-lepényt. Benéz, a szakácsné főzéssel van elfoglalva, az ablaknak hátat fordít gyorsan hatalmába keríti a csak betámasztott ablakon át a két lepényt és, mint mesebeli tündér Eszter szobácskája ablakán termett velük.

Most barátja nagy turbánjával előlép, hármat koppant az ajtórra, azzal elillan.

Abban a perczen, melyben Eszter felállott ajtót nyitni, kihuzta a rongyokat az ablaknyílásból, melyen a lepényeket betevé és a rongyokat előbbi helyére tömte, maga pedig a csatorna mellé rejtőzött

Amint Eszter ajtót nyitott és a fát ott felhalmozva látja az öröm és meglepetés hangján kiáltja el magát: apám, fánk van! Ki hozta azt nekünk?

— Fa, — mond Tóbiás szintén csodálkozva, — ki hozna nekünk fát?!

— Hiszen háromszor kopogtak ajtónkon és amint azt kinyitám, a fa már itt volt . . . s milyen nagyszerű fa! . . . Szabad behoznom?

— Ne kérdezz oly sokat gyermekem.

— Ez úgy történt, mint a varázslat, — mond Eszter és a fának a kemence mögé hordozásához fogott. Egy nagyobb hasábot azonnal felvagdalt, szilánkokat készített és pár perc elteltével vidáman lobogott a picziny szobában a tűz, mely a levegőnél szenvedésüket is enyhébbé tevő.

Eszter felszárítá könnyeit.

— És itt, mit jelentsen ez apám? csodálkozék Eszter — az ablak tele lepénnyel.

— Lepény! — ismétlé a vak hitetlenül, és örömben reszketett.

Eszter oda nyújtá neki egyiket s mindketten mohó étvágygyal falatozni kezdték a süteményt.

— Még egészen meleg; az egész nekem olyan csodaszerűnek tetszik atyám.

— Látod Eszter, Isten nem hagyott el bennünket ő látta könnyeidet és valakit küldött, hogy bennünket Susan-purimkor megörvendeztessen.

kath. egyház Belgiumban nemcsak korlátlan hatalommal, hanem óriási vagyonnal is rendelkezik és hatalmát és vagyonát a tömegek befolyásolására használja, de a párt és az egyház nagy hatalma dacára is azt tapasztaljuk, hogy a népet nem bírta megfékezni. Azok az osztályok, melyeket a klerikalizmus azzal ámitotta, hogy csakis az ő közreműködésének és befolyásának fog sikerülni az anarchizmus leverése és a forradalmi eszmék kiirtása, ugyanazok az osztályok, melyek ez ámitásnak hittek, most a legkeserűbb csalódásra ébredtek, mert az anarchista tömegek, melyeket a klerikalizmus tekete zászlaja nem tudott maga körül toborozni, most a vörös zászló jelvénye alatt a jog és társadalmi rend összes vívmányait rombolják le.

Bismarck herceg maga is azon politikusok közzé tartozott, kik a klerikalizmus pártok édesgetéseinek hitelt adtak. Ő ez utóbbiak kedvéért 1880-ban szakított a szabadelvűek szövetségével és a kultur harcot beszüntette. Azt hitte, hogy a szocialdemokrata áramlatot az episkopatus hadseregével visszaterelni lehet és kibékült a Vatikánnal.

Az események azonban megczáfolták számításainak helyességet, mert a szocialdemokraczia, miként látjuk, nemcsak Belgiumban, hanem Németországban is éppen az ultramontanizmus emelkedése alatt izmosodott meg olyan félelmetes hatalommá, mely most már nem éri be többé a szürke elmélet fejtegetéseivel, hanem véres mérkőzésre ragadtatta magát az államfentartó tényezőkkel. A hatalmas szövetséges, melytől Bismarck herceg annyit remélt, átláthatja, milyen veszedelmes játékot űzött a polgári bé-

kével, midőn a kormányokat felhívta, hogy csakis az ő, t. i. az ultramontanizmus hajójához, kössék az államok sorsát.

Senki sem tagadhatja többé, hogy azok a gyalázatos vérontások és fosztogatások, melyeknek színhelye Belgium, a legbigottabb elemek által követtetnek el. Hol van tehát az a sokat emlegetett hatás, melyet a klerikalizmus a tömegre gyakorol?

Pedig mennyi kerülő utakat használt az egyház a tömegek megközelítésére! Mikor azt látta, hogy szentelt vízzel az éhező munkásokra hatni nem lehet, akkor felcsapott „szocialistának“ maga is és elnevezte magát „keresztény szocialistának“, melynek jelszava a zsidó tőke uralom megdöntése. Zsidó tőkeuralom! No hát mi kereken kimondjuk, hogy ezt a jezsuita frázist csak azért találták ki, hogy a nem zsidó tőkebirtokosok barátságát el ne játszák, sőt ártatlanságuk szembenőbb dokumentálására és a nem zsidó tőkebirtokosok bizalmának megszilárdítása céljából a klerikalizmus nem nyugodott, míg cselszövényeinek ugyancsak a nem zsidó nagybirtokosokat meg nem nyerte. Ezekből fejlődtek különféle vedlések után az ugynevezett „feudalis szocialisták“, melyeknek nálunk gróf Apponyi Albert egyik legsikerültebb képviselője. Bismarck e három szocialista irányt egy ngyedikkel toldotta meg: az „állam-szocializmussal“ és következmény gyanánt most csak azt tapasztaljuk, hogy egyik a másikat dupirozni akarta, hogy mindegyik irány a hegemoniáért való küzdelemben mindent felhasznált a liberális intézmények népszerűtlenségére, de a nép valódi

— Igen apám, az nem lehet más, mint Elias próféta a szegények jóltevője. *)

Mindketten imádkozni kezdtek.

— De ha ő itt van nálunk és látja szükségünket, miért nem hoz nekem meleg ruhát és cipőt, hogy az én vak apámat felöltözhetném?

— Minek nekem meleg ruha, — mond Tóbiás nevetve, — hisz van most nekem meleg szobácskám; de neked gyermekem folytonosan a legnagyobb hidegben és hóban kell valami keresetért szaladnod s alig van több rongyos cipő és vékony ruhádon kívül.

— Sokat ne kérj apám, — esillapítá őt Eszter, — van egy meleg kendőm.

— Ha Eliás próféta akarna úgy kiruházhatna téged, akár egy hercegnőt; czoboly-bundába öltöztetne, ha akarná.

— De apám. . . .

— Nos igen, ha az ember kér, hát már takarosan kérjen és kérem is őt: hozna neked czoboly-bundát!

— Apa a próféta megharagszik és a fa is el fog tűnni.

— Nohát nem bánom, ha nem is lesz czoboly csak neked bundád legyen.

*) Eliás próféta, hithagyomány szerint, mindég ott és akkor segít a szűkölködőkön, hol és mikor a segélyre legnagyobb szükség van.

— Nohát beleegyezem, legyen szövet ujjas, de meleg béléssel ám, hogy meg ne fázzál benne.

— Ugyan minek, — gondolt meg csak!

Wilna Latkef a csatorna mögöl mindent hallott és titkon nevetett a hallottak fölött.

A falábak ismét utcza hosszat futkozni kezdettek; Hamánnak hosszú orra minden ablakon bekandikált, karjai mindenütt keresgéltek, ily módon kerítette hatalmába mindazon tárgyakat, mikre Eliás prófétának szüksége volt.

Winkenfeld kirakata előtt egy pár vörös házi-csizma függött, Háman minden teketoria nélkül magával vitte.

A gazdag Feigenstocktól egy ujdonatuj kaftánt, a Freudenthál leányoktól egy pár új cipőt és ruhát tulajdonított el az ablakon át.

A legnagyobb feladat hátra volt még, hol vegye a prémes bundát. . . .

Megvan!

Zucherné asszonyhoz tértek be az álarczosok előbbkelő ifjai, kiknek egy része a thea-asztalnál foglalt helyet míg másik része Terpsikor istenasszonynak hódolva a táncsteremben huzódék. A szép házi asszony czobolylyal prémelt bársony kacabajkáját könnyedén egy székre veté és vendégei közé vegyült.

Az ablak, melytől az imént pirulva lépett vissza nem volt bezárva s így Hamánnak könnyű volt a kivilá-

szükségleteinek kielégítését egyik szocialista irány sem tűzte ki ezéül.

A keresztény szocialista párt programjában csak politikai célokat látunk; van ugyan szocialis feladatokról is szó benne, de ezen feladatok olyan határozatlanul vannak formulázva, hogy minden tételből az ámitás lóába kikandikál. Eddigi működésének látható eredménye csak az osztályok és fajok közti gyűlölet felébresztése volt, a mely gyűlöletnek a belga zavarok kitörésénél olyan nagy szerepet játszott, hogy bátran ki lehet mondani, miszerint a gyalázatos belga események felidézéséhez a „fekete” és vörös szocializmus egyaránt járultak.

—i.

A zsidó anyakönyvi kerületek.

A vallás és közoktatásügyi miniszteriumnak mult évi november 13-án 1924 e. sz. a zsidó anyakönyvek rendezésére vonatkozó szabályrendelete alapján az anyakönyvi kerületek az ország legnagyobb részében már megalakultak. De miután e megalakulások ellen több helyen különféle felszólalás történt, eddig mindössze csak 60 anyakönyvi kerület nyerte el megalakulásának miniszteri tudomásvetelét; remélhető azonban, hogy a többi kerületek megalakulása is már legközelebb véglegesíteni fog. Eddig a miniszterium a következő anyakönyvi kerületek megalakulását vette tudomásul:

1. Monor (Pestm.) Elnök: dr. Garami Dávid. Ideigl. anyakönyvvezető: Lilienfeld Ignác. Megalakult 1885. decz. 17.
2. Ráczkeve (Pestm.) Ideiglenes anyakönyvve-

zető: Berger Jakab a kerület elnöke. Megalakult 1885. decz. 17-én.

3. Soroksár (Pestm.) Elnök: Czerkovitz Ignác. Anyakönyvvezető: Schön Mózes rabbi. Megalakult 1885. decz. 21.

4. Vörösvár (Pestm.) Elnök: Fürst Dávid, Anyakönyvvezető: Braun Jakab. Megalakult 1886. decz. 18.

5. Pozsony (Pozsonym.) I. A cong. hitk. anyakönyvvezetője: dr. Dávid Gyula rabbi. II. Az orth. hitk. anyakönyvvezetője: Grünfeld Vilmos rabbisági functiókat végző vallástani. Megalakultak 1885. decz. 14.

6. Zólyom (Zólyomm.) Elnök: Dr. Löwy Nándor. Ideiglenes anyakönyvvezető: Neufeld Árm. Megalakult 1885. decz. 27.

7. Paks (Tolnam.) Elnök: Kohn Antal. Anyakönyvvezető: Adler Sándor rabbi.

8. Póprád (Szepesm.) Ideiglenes anyakönyvvezető: dr. Grósz Lajos a kerület elnöke. Megalakult 1885. decz. 13.

9. Versecz (Temesm.) Elnök: Sternberg József. Anyakönyvvezető: dr. Szidon Adolf rabbi. Megalakult 1885. decz. 15.

10. Nagy-Enyed (Alsó-Fehérm.) Elnök: Feiler Farkas. Anyakönyvvezető: Hartmann Gyula rabbi helyettes. Megalakult 1885. decz. 13.

11. Gyula-Fehérvár (Alsó-Fehérm.) Elnök: Baruch Albert. Anyakönyvvezető: Weisz Kálmán rabbi. Megalakult 1885. decz. 15.

12. Derecske (Biharm.) Elnök: Roth Ferencz. Anyakönyvvezető: Szófer József rabbi. Megalakult 1885. decz. 13.

13. Nagy-Bajom (Biharm.) Elnök: Klein Károly. Anyakönyvvezető: Jungreis Sámuel rabbi. Megalakult 1885. decz. 30.

14. Székelyhid (Biharm.) Elnök: Rosenfeld

gitott, de elhagyatott szobából az Eliásnak szükségelt kaczabajkát kézre keríteni.

Kevés idő múlva kopognak Eszter ajtaján.

— Ő az — susogá Tóbiás — nyiss neki lányom ajtót!

Eszter kinyitá, sietve a kályha mögé futott és behunyta szemeit, amint azokat ismét felnyitá, ott feküdt a szobácska közepén kaftán, kaczabajka, ruha és cipő.

— Apám ujjongott Eszter, — ő mindent hozott nekünk, a mit csak kértünk.

Bezárta az ajtót s azonnal apja öltöztetéséhez fogott.

Ráadta az ujjongatuj kaftánt, felhuzta neki a jó meleg csizmát s visszaültette a karosszékre. Maga szintén felhuzá az új cipőt, ruhát s magára ölté Zucherné gyönyörű kaczabajkáját.

— Mily szerencse, — mond a vak, — bizonyára úgy állasz itt most, Eszter mint egy hercegné. Jer csak kérlek hozzám.

S mivel nem láthatta, végig simitá reszkető — most az örömtől reszkettek — ujjaival a kaczabajka finom bársony szövétét és duzzadazó prémjét.

— Ez czoboly, fiam — mond az öreg majdnem ijedten — a jó Eliás próféta meghallgatott és hozott neked czoboly-prémes bundácskát.

Látod, hogy szeret bennünket az Isten! És mivel ilyen sok mindennel ajándékozott meg bennünket Illés

próféta, még arra kérem, hozzon az én jó gyermekemnek egy becsületes, szép ifjut!

Eszter gyengéden befogta apja száját.

— Légy csendesen apám, mert különben minden oly csudálatosan eltűnhetik, mint jött.

Látkef az ablakon a szobácskában pillantott és amint Esztert a csinos ruhában és gyönyörű bundában apja mellett állni látta, így gondolt: milyen csinos, szép leány; olyan okos, becsületes, tisztaszívú, miért ne kapna ő egy derék férjet.

Eszter nevetve mondá: Apám ki venne el engem, kinek egy garasa sincs?

— Tudod mit — susogá Tóbiás — kísértsd meg szerencsédet Eszter, Susan-purimkor, tégy ki egy hurkot.

— Miért ne, — nevetett Eszter — kimegyek az utcára egy férfinak hurkot vetni, — de hátha egy vén lépi át hurkomat, avagy egy pupos?

Nevetett és e közben három szálát huzott ki hosszú ragyogó, holló fekete hajából, hogy huroknak kanyarítsa, és míg ezt tevé babonás szavakat mormolt.

Latkef látta mint görbiti a férj-fogó hurkot. Elmosolyodott. Megállj csak gondolá a község legdévajabb legényét fogja mindjárt meg a te hurkod. Amint Eszter a házból óvatosan kiosont és az utcára lépett, Hamán eldobta falárait, kalapját, ruháját és orrát pedig barátjának adá és azon pillanatban, melyben a szép leány a hurkot

Elek. Ideiglenes anyakönyvvezető: Kohn Júda. Megalakult 1885. decz. 29.

15. Szarvas (Békésm.) Elnök: Huszerl Lipót. Anyakönyvvezető: Reichárd Márkus rabbihelyettes. Megalakult 1885. decz. 23.

16. Győr-Szt.-Márton (Györm.) Elnök: Krausz Márkus. Anyakönyvvezető: Fried Márkus rabbi, Megalakult 1885. decz. 16.

17. Vág-Besztercze (Trencsénm.) Elnök: Grün Károly. Anyakönyvvezető: Weisz Márkus rabbi. Megalakult 1885. decz. 16.

18. Trencsén (Trencsénm.) Elnök: Fried Antal. Anyakönyvvezető: dr. Diamant Mór rabbi. Megalakult 1885. decz. 17.

19. Drjetoma (Trencsénm.) Elnök: Weil Mór. Ideiglenes anyakönyvvezető: Euchs Jakab jegyző. Megalakult 1885. decz. 30.

20. Bosácz (Trencsénm.) Elnök: Krausz Mór. Anyakönyvvezető: Donáth Zózsef rabbihelyettes. Megalakult 1885. decz. 30.

21. Beczkó (Trencsénm.) Elnök: Kurcz Samu. Anyakönyvvezető: Hochberger Salamon rabbihelyettes. Megalakult 1885. decz. 31.

22. Kisúcz-Ujhely (Trencsénm.) Elnök: Weil Mór. Ideiglenes anyakönyvvezető: Brüll Salamon. Megalakult 1885. decz. 22.

23. Nagy-Körös (Pestm.) Elnök: Szántó Sándor. Ideiglenes anyakönyvvezető: Rottenberg Izsák jegyző és vallástanító. Megalakult 1885. decz. 10.

24. Czegléd (Pestm.) Elnök: Váradai Dávid. Ideiglenes anyakönyvvezető: Weisz Gábor vallástanító. Megalakult 1885. decz. 28.

25. Luki (Trencsénm.) Elnök: Hirsch Herman. Anyakönyvvezető: Weisz Henrik rabbi functiókat végző vallástanító. Megalakult 1885. decz. 15.

kiveté s gyorsan a kapu sarkába huzódék, előlépett Wilna Latkef, keresztül lépte a hurkot és fogva volt, de vele Eszter is, mivel Latkef utólérte őt az ajtóban, körülfogta erős karjaival a karcsu, reszkető leányt és a legbecsületebb csókot lehelte piros, szűzies ajkára. Eszter kiszabadította magát és a lépcsőn felfutott.

*

Másnap reggel a kártvallottak mindenféle panaszkodtak, Zucherné kacabajkája, Feigelstock kaftánja és Winckenfeld csizmája miatt.

Látkef mindenütt megjelent és magyarázattal szolgált.

— Én vittem el kacabajkáját, egy szegény becsületes lánynak adtam — mondá a szép asszonynak — és ő szentül hiszi, hogy Illés próféta ajándékozta meg vele; azonban az ellopott jószágot visszakapja.

— Nem, nem! — kiált hévvel a szép asszony — úgy sem volt az már egészen új. Ön helyettem jót cselekedett, nekem pedig férjem vegyen ujat. Körülbelül így árt Látkef a többinél is.

Mert szükölködőkön segíthetni és nyomorukat enyhíthetni, különösen purim-ünnepén, a zsidók hagyományos szokása.

*

Ugyanazon délelőtt megjelent Fischtran Tóbiásnál az öreg Wilna, hogy tőle fia, Látkef részére, megkérje lánya, Eszter kezét.

(Vége.)

26. Bollesó (Trencsénm.) Elnök: Haas Lipót. Anyakönyvvezető: Blumgrund N. H. rabbi. Megalakult 1885. decz. 13.

27. Puchó (Trencsénm.) Elnök: Knöpfelmacher Salamon. Ideiglenes anyakönyvvezető; Langfelder Henrik. Megalakult 1885. decz. 20.

28. Illava (Trencsénm.) Elnök: Rosenthal Bertalan. Anyakönyvvezető: Lewin Dávid rabbi. Megalakult 1885. decz.

29. Lakompak (Sopronm.) Elnök: Leutner Eduárd. Anyakönyvvezető: Ullmann Dávid rabbi. Megalakult 1885. decz. 28.

30. Német-Keresztur (Sopronm.) Elnök: Tauber Zsigmond, Anyakönyvvezető: Friedmann Dávid rabbi. Megalakult 1885. decz. 23.

31. Nagy-Bittse (Trencsénm.) Elnök: Glasel Ármin. Anyakönyvvezető: Neubauer Mózes rabbi. Megalakult 1885. decz. 31.

32. Rajecz (Trencsénm.) Elnök: Pollák Jakab. Anyakönyvvezető: Schneckendorf Bernát rabbihelyettes. Megalakult 1895. decz. 28.

33. Várna (Trencsénm.) Elnök: Neumann Joachim. Ideiglenes anyakönyvvezető: Suhiff Mór. Megalakult 1885. decz. 20.

34. Zsolna (Trencsénm.) Elnök: Spanyol Márk. Anyakönyvvezető: Hönig Adolf rabbi. Megalakult 1885. decz. 18.

35. Apostag előbb Dunavecse (Pestm.) Elnök: Gróf Lajos, anyakönyvvezető: Basch Manó rabbi. Megalakult 1885. decz. 16.

36. Dunapataj (Pestm.) Elnök: Grossberger Mór. Ideiglenes anyakönyvvezető: Halbrohr Gáspár. Megalakult 1885. decz. 16.

37. Tót-Györk (Pestm.) Elnök: Witt Jakab. Anyakönyvvezető: Kohut József Áron rabbi. Megalakult 1885. decz. 16.

38. Csúz (Komáromm.) Elnök: Braun Adolf. Anyakönyvvezető: Eckfeld Bernát rabbi. Megalakult 1885. decz. 15.

39. Ó-Gyalla (Komáromm.) Elnök: Fischer Fülöp. Anyakönyvvezető: Deutsch Ignác rabbi. Megalakult 1885. decz. 14.

40. Szobráncz (Ungm.) Elnök: Fialkovics Izidor. Ideiglenes anyakönyvvezető: Jakubovics Ármin. Megalakult 1885. decz. 20.

41. Diósgyőr (Borsodm.) Elnök: Herz József. Anyakönyvvezető: Fuchs Vilmos rabbihelyettes. Megalakult 1885. decz. 28.

42. Csaba (Borsodm.) Elnök: Friedman Dávid. Anyakönyvvezető: Günz Jakab rabbi. Megalakult 1885. decz. 31.

43. Ónod (Borsodm.) Elnök: Grossmann József. Anyakönyvvezető: Kohn Jakab rabbi. Megalakult 1885. decz. 30.

44. Mezőcsát (Borsodm.) Elnök: Klein Márton. Anyakönyvvezető: Tannenbaum Fábán rabbi. Megalakult 1885. decz. 21.

45. Sajó-Szt-Peter (Borsodm.) Elnök: Brody Miksa. Anyakönyvvezető: Glück Izsák rabbi. Megalakult 1885. decz. 27.

46. Bolyok (Borsodm.) Elnök: Grosz Jónás. Anyakönyvvezető; Katzburg Izrael rabbi. Megalakult 1885. decz. 23.

47. Szendrő (Borsodm.) Elnök: Klein Gyula. Anyakönyvvezető: Szóffer Mór rabbi. Megalakult 1885. decz. 30.

48. Mező-Kövesd (Borsodm.) Elnök: Spitz

Dávid. Ideigl. anyakönyvvezető. Klein József. Megalakult 1885. decz. 27.

48. S t o m f a (Pozsonym.) Elnök: Wertheim Mór. Anyakönyvvezető: Winter Lázár rabbi. Megalakult 1885. decz. 27.

50. B é k é s - C s a b a (Békésm.) Elnök: Dr. Kerényi Soma. Anyakönyvvezető: Kohn E. H. rabbi. Megalakult 1885. decz. 15.

51. K i s - S z e b e n (Sárosm.) Elnök: Dr. Rosenfeld Samu. Ideiglenes anyakönyvvezető: Schön Mór. Megalakult 1885. decz. 22.

52. L e m e s (Sárosm.) Elnök: Weisz Jakab. Anyakönyvvezető: Bain Náthán rabbi. Megalakult 1885. decz. 17.

53. S z v i d n i k (Sárosm.) Elnök: Beck Izsák. Ideiglenes anyakönyvvezető: Braun Mózes. Megalakult 1886. január 4.

54. H a n u s f a l u (Sárosm.) Elnök: Trainer Samuel. Ideiglenes anyakönyvvezető: ugyanaz. Megalakult 1885. decz. 29.

55. K u r i m a (Rárosm.) Elnök: Stern Sámuel. Ideiglenes anyakönyvvezető: Piroch József. Megalakult 1885. decz. 15.

56. S e b e s - K e l l e m e s (Sárosm.) Elnök: Glück Mór. Ideiglenes anyakönyvvezető: Jules Lipót rabbi. Megalakult 1886. január 3.

57. A l s ó - K u b i n (Árvam.) Elnök: Steiner Béni. Anyakönyvvezető: Steinhardt Bernát rabbi. Megalakult 1885. decz. 4.

58. N á m e s z t ó (Árvam.) Elnök: Goldstein Fülöp. Anyakönyvvezető: Duschinszki Bernát rabbi. Megalakult 1885. decz. 17.

59. T u r d o s s i n (Árvam.) Elnök: Neumann Ármin. Anyakönyvvezető: Sólamon Mózes rabbi. Megalakult 1885. oecz. 10.

60. K i s - M á r t o n (Sopronm.) Elnök: Pollák Ignác. Anyakönyvvezető; Kutna Salamon rabbi. Megalakult 1885. decz. 28.

Olvasóinkhoz!

Ötödik éve, hogy ernyedetlen buzgalommal és önfeloldozó kitartással küzdünk ügyünk igazságáért.

Multunk a zsidó felekezetű magyarok öt évi önvédelmének története. Az antiszemita izgatások megakadályoztak bennünket az alkotás nagy munkájában; a vádakat megerőtleníteni, a gyanúsítást szétoszlatni és a rágalmat leálcázni, ez képezte eddig lapunk főfeladatát.

Küzdelmeink nem voltak hatástalanok. Számtalan esetben sikerült nekünk a félrevezetett kételkedőket ügyünk tisztaságáról és igazságáról meggyőzni; és ha csakély erőinknél fogva az antiszemita sajtó sárkányröptét nem is követhettük mindenhová, de legalább kiadtuk a jelszót, megjelöltük a védelem eszközeit, hogy hitrokonaink, az antiszemita sajtó hatásait ellensúlyozhassák.

Megelégedéssel, sőt büszkeséggel állithatjuk, hogy működésünket e tekintetben oly rendkívüli si-

ker koronázta, mely páratlanul áll a magyar zsidó felekezet évkönyveiben.

Mindazáltal — fájdalom — még nem szabadulhattunk meg végkép az önvédelem kínos helyzetéből. Sokat kell még küzdenünk, míg az előítélet utolsó falai leomlanak.

Folytatni fogjuk tehát tevékenységünket abban az irányban, melyet eddig követünk.

Munkatársaink, kfk felekezetünk első rangú iróiból csoportosultak, most ismét megígérték hathatós közreműködésüket. A sajtó hatalma azonban főleg az előfizetők támogatásától függ; ha az akarjuk, hogy a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméi a nép között terjedjenek, akkor a hiveknek kötelessége az utat egyengetni, mely a szívéhez, eszéhez vezet.

Az Egyenlőség szerkesztősége.

Felhívás előfizetésre.

Azon t. előfizetők számára, kiknek előfizetésük f. é. április hó elsején lejárt, lapunk mult heti számához postautalványokat mellékelünk azzal a kérelemmel, hogy megrendeléseiket minél előbb megújítani méltóztassanak.

Előfizetési feltételek:

Egész évre házhoz küldve	8 frt.
Fél évre	4 frt.
Negyed évre	2 frt.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba (V. ker., hajnal-utca 2. sz. küldendők.)

A kiadóhivatal.

H I R E K.

— **Antiszemita czitatumok.** Tudvalevő dolog, hogy az antiszemiták az igazsággal nem állanak valami nagyon jó lában. A hol csak szerét tehetik, arczul ütök vagy megtagadják vagy meggyalázzák vagy agyon tapossák. A legnagyobb vandalizmust azonban akkor gyakorolják, mikor aljas rágalmaik szépítésére czitatumokat használnak. Ekkor rendszerint már rég meghalt nagy férfiakra hivatkoznak, kiknek szájába gyakran a legotrombább, de mindig olyan állításokat adnak, melyek a nagy tömegre izgató hatással vannak. Ki ne ismerné a magyar antiszemiták „czitatumait“ Széchényi, Batthyány, Kölcsey, stb., stb. ugynevezett magánnyilatkozataiból. Ilyen magán nyilatkozata-

Brünni kelméket
elegáns

tavaszi öltözetre

3.20 métert, azaz 4 bécsi rőföt kitevő szelvényekben 4 frt 80 krért igen finom, 7 frt 10 krért legfinomabb, 10 frt 50 krért legeslegfinomabb

valódi gyapjuszövetből

szállít az összeg póstautánvétele mellett a hiteltelen és szilárdnak ismert

Siegel-Imhof

Tuchfabriks Niederlage

BRÜNNEN.

Nyilatkozat: A főnnebbi cég, hála szilárdságának a vevők részéről nagy bizalomnak örvend. Ezt bizonyítja, hogy a Siegel-Imhof cég minta nélküli megrendeléseknél is kevés pénzért valóban a legjobb árut szállítja.

De miután szédelgő cégek Brünni áruk köpenye alatt garázdálkodnak, a főnnebbi cég ennek ellenében kívánatra **mintákat** is küld,

ingyen és bérmentve.

FECSEKENDŐ
folyton tölthető gomblyukibolya 40 kr.
tölthető ibolyacsokor —.60, 1.—
tölthető porcellánrózsa 1.—, ibolya —.85.
tölthető gummiszivar —.60, revolver —.70.
nyak-érendőtű 1.20, zsebóra 1.30.
tréfas alak Új! 1.—
szivarozó emberke Új! —.85.
tölthető cukorkaszákkal Új! —.70.
tölthető elegáns séta-bot Új! 2.50, 3.75, 4.—, 4.50, 5.—, 6.—.
gyűrű a legjobb fajta —.30.
szivar finom illatszerrel töltve 35.
láconok finom illatszerrel töltve —.35, —.50.
Tartalék-illatszer
—50, 1.—, 1.20, 2.—.

Ezenkívül még sokféle **husvéti különlegesség**ek, melyek használatával csak a vevő ismeretével kaphatók

KERTÉSZ TÓDOR-nál **BUDAPEST,**
Dorottya-utca 1. szám.
Írásbeli megrendelések időjén való beküldését kérem. Képes árjegyzék mellékeltek.

ÉRTESÍTÉS
a husvét kiállításról.
A legdiszesebb husvét

TOJÁSOK

egész új kiállításuk **10 krtól 30 frtig** rendkívül nagy választékban. Hasonló husvét **tojás-töltelékek** hölgyek és gyermekek számára. **Pompás meglepetéstárgyak az anyira szokásba jött husvét öntözéshez** részint költői gyengéd, vagy kedvedítő természetűek.

- Tojás** színes —.10 krtól 1.30-ig, virágfestéssel 20 krtól 2.40 krig.
- Tojás** színes fonatú 35 krtól 5.40 krig.
- Tojás** arccal 50 krtól 1.50 krig.
- Tojás** peluche, atlasz vagy selyemmel 85 krtól 2.75 krig.
- Tojás** dominóval 5 krtól 1 frtig, koczkával 35 kr. földgömbbel 1 frt, gyűszűvel 35.
- Tojás** varró vagy írő-készlettel 1.60, takarékperselylyel 75 kr.
- Tojás** cs. daki y val 35 kr, zseborával 1.60, himzés mintával 80 kr.
- Tojás** babával 1.20 től 2.50-ig, gyermekjátékkal 1.40, 2.75, 5 frtig.
- Tojás** himzett és festett selyemmel 1.75-től 10-frtig. porcellánból 30 krtól 75 krig, peluchéból kis csibécskével 2 frtől 12 frtig.
- Tojás** csinos porcellán figurákkal 1 frttől 2 frtig.
- Tojás** színes üvegéből, bronz állványon 1.1-től 7 frtig.
- Tojás** faragott, a legfin kivitelben 8-tól 12 frtig.
- Tojás** fém statius alakban, n. m. taliga, kocsis, fésék, szán, kosár, bölcse stb stb. 25 frtig.

Mind nyitló.

KINCSEM-SORSJEGY

á **1 ft** **11** sorsjegy **10 ft**
csak

Főnyeremény készpénzben
50.000 ft

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. **4788** pénznyeremény

A magyar lovar-egylet
sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. szám.

AZ
EQUITABLE

életbiztosító-társaság New-Yorkban
alapított 1850-ben.

Biztosítási tőke 1884. decz. 31-én 788,993.384 o. é. frt,
a társaság vagyona " " " 148,312.910 o. é. frt,
nyeremény tartalék " " " 26,733,223 o. é. frt,
az 1884-ben kötött új biztosítások
összege 316,436.495 o. é. frt.

az egész nyeremény a biztosítottak közt osztatik szét
Minden kötvény három év múlva megtámaszthatatlanná válik.

Magyarországra vezérképviselőség
Budapest, VI., Andrássy-ut 12. sz.

